

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Simonou Bradáčovou ve věci

žalobce: **PILETON GROUP s.r.o.**, IČO 05010594
sídlem Písková 2114/29, Praha 4
zastoupený Mgr. Janem Kramperou, advokátem
sídlem Pobřežní 394/12, Praha 8

proti
žalovanému: **Mgr. P.B.**, narozený xxx
bytem xxx
svěřenský správce svěřenského fondu Svěřenský fond k řádné správě společnosti
SXXX XXXT a.s., soukromý svěřenský fond, IČO xxx
zastoupený Mgr. Janem Markesem, advokátem
sídlem Chodská 1383/22, Praha 2

o určení relativní neúčinnosti právního jednání,

takto:

- I. Určuje se**, že právní jednání P. V., nar. xxx , bytem Xxx, xxx, xxx, na základě kterého převedl 9 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě o jmenovité hodnotě 200 000,- Kč ve společnosti SXXX XXXT a.s., IČO xxx, sídlem Xxx xxx do svěřenského fondu Svěřenský fond k řádné správě společnosti SXXX XXXT a.s.,

soukromý svěřenský fond, IČO xxx, evidovaný v evidenci svěřenských fondů pod sp.zn. SF xxx/MSPH, je vůči žalobci **právně neúčinné**.

- II. Žalovaný je **povinen** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 23 872,50 Kč, k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou původně Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 13.1.2021 se žalobce domáhal určení relativní neúčinnosti právního jednání a to vložení 9 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě o jmenovité hodnotě 200 000,- Kč společnosti SXXX XXXT a.s., IČO xxx, sídlem Xxx xxx (dále jen SXXX XXXT), do Svěřenského fondu k řádné správě společnosti SXXX XXXT a.s., IČO xxx (dále jen fond) panem P. V., nar. xxx (dále jen ručitel), akcionářem SXXX XXXT, zakladatelem fondu a zároveň ručitelem, vůči němuž a společnosti SXXXN, a.s., IČO xxx (ve které je ručitel 100% akcionářem a statutárním ředitelem, dále jen SXXXN) má žalobce pohledávky (zčásti pravomocně přiznané a vykonatelné). Ručitel podepsal dne 1.12.2012 prohlášení ručitele, kterým se mj. zaručil za závazky společnosti SXXXN, které měla na základě smlouvy o franšíze uzavřené dne 1.12.2012 mezi SXXXN a CxxxE, právním předchůdcem žalobce (dále jen franšízová smlouva). Žalobce uplatnil v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 17 C 113/2018 žalobou na zaplacení 72.775,-EUR s příslušenstvím proti ručiteli pohledávku z franšízové smlouvy (dále jen řízení 1). Rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 53 Co 365/2020-189 ze dne 3.12.2020 byl pravomocně potvrzen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 17 C 113/2018-112 ze dne 27.9.2019 co do částky 40.075,- EUR. Své pohledávky proti ručiteli žalobce uplatnil i v dalším řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 67/2018 na základě žaloby na zaplacení 30.150 EUR s příslušenstvím a 358.709,02 Kč s příslušenstvím (dále jen řízení 2). Rozsudkem ze dne 13.11.2020 bylo žalobě v celém rozsahu vyhověno. Ručitel byl (je) členem představenstva, statutárním ředitelem a členem správní rady společnosti SXXX XXXT a byl zároveň i jediným akcionářem SXXX XXXT, vlastníci 10 ks kmenových akcií na jméno ve jmenovité hodnotě 200.000,- Kč za akcií. Dne 23.8.2018 došlo k výmazu ručitele jako jediného akcionáře z obchodního rejstříku, když nadále vlastní pouze 1 ks akcie, přičemž 9 ks ze svých akcií vložil do fondu. Jelikož tak existuje přímé propojení mezi fondem a SXXX XXXT, resp. ručitelem, převedl ručitel akcie na osobu blízkou, tedy fond, a to v posledních pěti letech v úmyslu zkrátit žalobce. Převod je tak dle § 590 ve spojení s § 594 odst. 2 písm. a) a c) o.z. vůči žalobci neúčinný. Ručitel působil v SXXX XXXT jako člen představenstva od 1.10.2008 do 22.4.2014, jako její statutární ředitel a člen správní rady od 22.4.2014 do současnosti; je akcionářem od 25.8.2009 do současnosti. Fond byl zřízen za účelem správy společnosti SXXX XXXT, tedy ručitel a SXXX XXXT jsou propojenými osobami (dále jen propojené osoby), které mají při vymáhání pohledávek žalobce za ručitelem totožný zájem, tj. co nejmenší míru uspokojení žalobce z majetku ručitele. Je zřejmé, že převod akcií je vůči žalobci neúčinný, neboť ručitel tím úmyslně zkrátil možnost uspokojení pohledávek žalobce za ručitelem. Ručitel převod uskutečnil i přesto, že si byl vědom skutečnosti, že za ním má žalobce pohledávky, které úspěšně vymáhá v soudních řízeních. Výše uvedené nasvědčuje tomu, že jednání ručitele a fondu, resp. svěřenského správce, bylo dohodnuté a cílené jednání, kterým mělo dojít ke zmaření uspokojení pohledávek žalobce za ručitelem. Skutečnost, že právní jednání, kterými může být zkráceno uspokojení věřitele, může činit nejenom

dlužník, ale také ručitel, potvrzuje též rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26.10.1999, sp. zn. 31 Cdo 870/99, ze dne 16.12.2014, sp. zn. 21 Cdo 4340/2014 nebo ze dne 23.7.2014, sp. zn. 21 Cdo 1231/2013. Dovožoval žalobce, že propojené osoby, vč. fondu, jednaly účelově a převod uskutečnily s úmyslem zkrátit žalobce a možnost uspokojení jeho pohledávek za ručitelem.

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě označil nárok žalobce za neurčitý, neboť nelze použít žádný z důvodů neúčinnosti právního jednání dle ust. § 590 a § 591 o.z. Žalobcem označený žalovaný je fyzickou osobou a jeho působení ve funkci svěřenského správce nebo v jiné funkci neslouží k jeho označení jako účastníka řízení, nadto absentuje datum narození a uvedení jeho funkce ve fondu vzbuzuje pochybnosti o tom, kdo má být žalovaný. V žalobě absentují tvrzení, o jaký způsob převodu akcií mělo jít (darování, prodej či směnu), zda úplatný či bezúplatný, a kdy mělo k dotčenému právnímu jednání dojít, což je podstatné pro posouzení dodržení lhůt dle § 590 nebo § 591 o.z. Žalobce se v žalobě odvolává na své oznámení ze dne 26. 6. 2020, kterým si vyhradil právo dovolat se neúčinnosti; ke dni 2. 7. 2020, kdy žalovaný oznámení žalobce obdržel, nicméně marně uplynuly více než dva roky od dotčeného právního jednání ručitele, které je zachyceno v notářském zápise NZ 777/2018 ze dne 20. 6. 2018. Ze všech skutkových podstat neúčinnosti právního jednání tak připadá do úvahy jen dle § 590 odst. 1 písm. a) o.z., která ovšem vyžaduje, aby žalobce tvrdil a prokázal, že druhá strana (tj. nikoliv žalobcův dlužník, ale ten, s kým dlužník jednal) věděla o úmyslu dlužníka zkrátit věřitele, což žalovaný důrazně popírá. Z žaloby neplyne ani to, že by žalovaný mohl vědět o dluhu ručitele. Nadto vědomost o dluhu neznamená vědomost o tvrzeném úmyslu dlužníka zkrátit své věřitele. Takový úmysl dlužníka (natož vědomost žalovaného o něm) žalobce neprokazuje. Pakliže žalobce neví, jakým konkrétním jednáním došlo k převodu akcií do fondu, tak nemůže vědět, zda tímto jednáním měl dlužník v úmyslu zkrátit své věřitele a zda žalovaný o tomto úmyslu věděl. Svou nevědomost se žalobce pokouší nahradit konstrukcí o propojených osobách, kdy nejprve tvrdí, že vědomost (o dluhu a tvrzeném úmyslu) měl ručitel, dále tvrdí, že vědomost o dluhu a úmyslu ručitele musela mít i SXXX XXXT, o jejíž akcie jde, přičemž své tvrzení o (presumované, nikoliv doložené) vědomosti společnosti SXXX XXXT opírá jen o to, že ručitel byl a stále je členem jejího statutárního orgánu. Žalobce netvrdí, zda dluh ručitele měl nějakou souvislost s podnikáním společnosti SXXX XXXT, což žalovaný z opatrnosti popírá. Pokud předmětný dluh nesouvisel s podnikáním společnosti SXXX XXXT, tak tato společnost neměla důvod zajímat se o osobní dluh ručitele, natož o jeho úmysly. Pokud SXXX XXXT o dluhu ručitele ani jeho úmyslech nevedla záznamy, což žalobce netvrdí ani neprokazuje, tak jí nelze přičítat vědomost o předmětném dluhu, tím méně vědomost o tvrzeném úmyslu ručitele. Absurdní a nepravdivé je tvrzení žalobce o tom, že vědomost společnosti SXXX XXXT má být přičitatelná i žalovanému, jako jejímu pozdějšímu akcionáři. Princip samostatnosti společnosti a jejích společníků je v českém právu nejsilnější právě u akciové společnosti, kde akcionář má jen velmi omezené právo na informace o podnikání akciové společnosti (§ 357 zákona o obchodních korporacích). Právo akcionáře na informace se nevztahuje na informace o osobních poměrech člena statutárního orgánu (ŠUK, Petr. § 357 [Žádost o vysvětlení]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. Zákon o obchodních korporacích. 1.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2013, s. 540., a obdobně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2009, sp. zn. 29 Cdo 2850/2008). Nadto žalovanému vzniklo právo na informace vůči společnosti SXXX XXXT až v návaznosti na převod akcií, nikoliv předtím. Žalovaný popírá, že by věděl o dluhu ručitele, přičemž tato nevědomost logicky vylučuje jeho vědomost o tvrzeném úmyslu zkrátit své věřitele. V této věci proto nelze použít ani § 590 odst. 1 písm. a) o. z.; ostatní skutkové podstaty v

§ 590 a § 591 o.z. nepřicházejí do úvahy, neboť další lhůty pro dovolání se neúčinnosti marně uplynuly. Dále uvedl, že převodem akcií si ručitel pojistil majetek tak, aby ho mohl získat jím určený potomek, resp. aby z dědictví vyloučil neopominutelného dědice (dceru K. K., nar. xxx, jejíž matce ručitel daroval xxx pod příslibem, že po ručiteli nebude ničeho požadovat, avšak na přelomu r. 2017/2018 vůči ručiteli uplatnila vysoké finanční nároky), a rovněž pro případ msty ze strany svých únosců (kteří byli v r. 2008 za tento trestný čin odsouzeni), o jejichž propuštění z výkonu trestu odnětí svobody se dozvěděl na přelomu r. 2017/2018. Pokud by zřízením fondu byli dotčeni věřitelé, občanský zákoník jim v § 590 odst. 1 stanoví lhůty, do kdy se mohou domáhat relativní neúčinnosti jednání ručitele – zřízení fondu. V této věci se žalobce může dovolávat pouze pětileté lhůty v § 590 odst. 1 písm. a) o.z., přičemž podmínkou úspěchu je, aby prokázal úmysl ručitele zkrátit věřitele a vědomost druhé strany (žalovaného) o tomto úmyslu.

3. Žalobce v replice uvedl, že je dána pasivní věcná legitimace žalovaného (tj. svěrenského správce) a žaloba je projednatelná. Žalobce napadá relativní neúčinnost právního jednání, kterým došlo k převodu akcií do fondu a proto je žalovaným osoba, na kterou byl takový majetek převeden. Fond nemá právní osobnost a proto je v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou jako žalovaný označen svěrenský správce. I pokud by snad byly akcie vloženy do fondu již převedeny na A. V., syna ručitele, žalobce se musí nejdříve (či souběžně) domáhat relativní neúčinnosti převodu akcií do fondu, nikoli pouze relativní neúčinnosti právního jednání, kterým by došlo k převodu akcií z fondu na A. V.. O převodu akcií však žalovaný neuvádí ničeho a lze tedy tak předpokládat, že k němu nedošlo. Rovněž právní jednání, které je žalobou napadáno, je v žalobním návrhu vymezeno jasným, srozumitelným a nezaměnitelným způsobem. Žalobci však nemůže být znám právní titul (zda úplatný či neúplatný převod dle kupní, směnné či jiné smlouvy) na základě kterého došlo k převodu akcií, neboť jde o neveřejnou informaci a žalobce nemá a ani nemůže mít příslušné dokumenty o převodu akcií. K tvrzení žalovaného, že nevěděl o úmyslu ručitele zkrátit převodem akcií žalobce a nevěděl o pohledávce žalobce, uvedl, že vědomost o úmyslu zkrátit takovým jednáním věřitele musí být zkoumána u obmyšleného (syna ručitele, jenž byl zapojován do organizovaného vyvádění majetku ručitele z jeho společností a z jeho soukromého vlastnictví), neboť on je osobou, která má právo na plnění z fondu, jehož součástí jsou akcie. Nadto fond byl zřízen (30.7.2018 a zapsán již 17.7.2018) krátce poté, co byly na ručitele žalobcem podány žaloby k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (dne 11.6.2018 zahájeno řízení pod sp. zn. 65 C 67/2018 a dne 14.6.2018 pod sp. zn. 17 C 113/2018). Ručitele a xxx A. V., jakožto osoby blízké, mají totožný zájem, tj. co nejmenší míru uspokojení žalobce z majetku ručitele. A. V. jakožto obmyšlenému tak musel být znám úmysl ručitele zkrátit žalobce převodem akcií do fondu. Ručitel převedl akcie do fondu s úmyslem zkrátit své věřitele, když fond založil až v roce 2018, tedy 5 let po propuštění prvních ze svých únosců a je stěží uvěřitelné, že by se dozvěděl o jejich propuštění až na přelomu let 2017/2018. Pokud by chtěl převodem akcií do fondu chránit svůj majetek před únosci, jistě by tak učinil dříve. Účelovost a nepravdivost argumentace ručitele ohledně důvodů převodů jeho soukromého majetku či majetku jeho společností vyplývá i z rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 13.4.2021, č.j. 77 Cm 75/2019-53, kterým soud uložil ručiteli zaplatit částku ve výši 46.109.295,- Kč do majetkové podstaty SXXXN, která vlastnila podíl ve společnosti Sxxx xxxP ve výši 99,5 %, jehož hodnota se dle znaleckého posudku ke dni převodu pohybovala v intervalu 46.109.295,- až 106.708.775,- Kč. Tento podíl byl ručitelem jakožto statutárním ředitelem SXXXN převeden do jeho soukromého vlastnictví, a to za úplatu ve výši 1,- Kč. Na ručitele byla proto v insolvenčním řízení vedeném se SXXXN podána insolvenčním správcem SXXXN žaloba na zaplacení 46.109.295,- Kč, kterou se insolvenční správce domáhal po ručiteli náhrady škody. Z výše

uvedeného je zřejmé, že ručitel se zbavuje svého majetku a své jednání se snaží obhájit nepodloženými argumenty a výmluvami, v tomto jednání navíc pokračuje i nadále, a to prostřednictvím fondu, resp. svěřenského správce. Z rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 18.12.2018 pak vyplývá, že ručitel prodával svůj byt v k. ú. Xxx za částku 3.900.000,- Kč, přičemž z výtěžku měl platit výživné na svou dceru K. K., přičemž dle rozhodnutí měl doplatit matce své dcery výživné ve výši 300.000,- Kč a následně platit 27.000,- Kč měsíčně (v roce 2020 bylo výživné sníženo na 18.000,- Kč). Celková částka, kterou zaplatil na výživném od roku 2015 do roku 2021, tak mohla činit něco málo přes 1.000.000,- Kč, avšak z prodeje bytu by tak stále zbyly finanční prostředky ve výši cca 2.900.000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí o snížení výživného, se přitom uvádí, že ručitel již nedisponuje volnými finančními prostředky z prodeje bytu., pročez se nabízí otázka, jak s finančními prostředky ve výši cca 2.900.000,- Kč naložil. Žalovaný tvrdí, že akcie měl ručitel převést do fondu rovněž za účelem vyloučení nežádoucího neopominutelného dědice, své dcery. V důsledku toho, že ručitel nedisponoval dostatečným majetkem, mu bylo sníženo výživné na jeho dceru. Pokud by tedy byla tvrzení žalovaného pravdivá, takovým úmyslným vyvedením majetku ručitele by došlo k vědomému zkrácení dalšího věřitele ručitele, kterým je i jeho matka, resp. dcera K. K.. Ručitel se podpisem ručitelského prohlášení zaručil za závazky SXXXN, společnosti, ve které sám figuroval jako jediný akcionář a jediný statutární orgán. Musel tedy vědět o vzniku pohledávek žalobce za SXXXN, resp. ručitelem a přesto se začal zbavovat svého majetku. Z výše uvedeného je zřejmé, že argumentace žalovaného ohledně účelu založení fondu je účelová a žalovaný se dlouhodobě zbavuje svého majetku s úmyslem zkrátit své věřitele, včetně žalobce. Pokud by byla pravdivá tvrzení žalovaného, že ručitel uzavřel s M. K. smlouvu, dle které měl vyloučit dítě M. K. ze svého dědictví, jakmile to bude možné, přičemž akcie vložil do fondu, aby je mohl získat pouze ten z jeho potomků, kterého sám určí (neboť pokud by se ručiteli cokoli stalo, byla by jinak neopominutelnou dědičkou také jeho dcera K. K.), znamenalo by to, že ručitel nechtěl, aby se jeho dcera stala jeho dědičkou. Dle způsobu určení obmyšleného uvedeného v evidenci fondů je obmyšleným osoba z přímých potomků ručitele (zakladatele), která je naživu k okamžiku splnění podmínky pro plnění z fondu. V případě, že se jedná o relativní neúčinnost právního jednání, kterým došlo k převodu majetku do fondu, u kterého nelze zkoumat vědomost, musí být posuzována vědomost o úmyslu zkrátit takovým jednáním věřitele u osob, které jsou či mohou být obmyšlenými, neboť právě obmyšlený je osobou, která má právo na plnění z fondu, jehož součástí jsou i akcie, a může z majetku fondu získat prospěch. Vzhledem k tomu, že dle žalovaného ručitel nechtěl, aby se jeho dcera stala jeho dědičkou, a jediným dalším žijícím potomkem (podmínka, že jde o žijícího potomka je uvedena ve způsobu určení obmyšleného) je xxx A. V., je tedy možno jako o obmyšleném uvažovat pouze o A. V. a povědomost o úmyslu zkrátit žalobce je nezbytné zkoumat právě u něj. A. V. musel být úmysl ručitele zkrátit žalobce znám, když A. V. byl v minulosti zapojován do organizovaného vyvádění majetku ručitele z jeho společností a ze soukromého vlastnictví. Členové rodiny V., včetně A. V., společně působili v orgánech svých společností; do podnikání ručitele tedy byla zapojená celá jeho rodina, což potvrzuje sám žalovaný, když uvedl, že Sxxx xxxP byla rodinnou společností. Žalobce vymáhá za ručitelem pohledávky na základě ručitelského prohlášení, které ručitel podepsal, a kterým se zaručil za dluhy SXXXN, které jí vznikly z franšizové smlouvy, na základě které SXXXN provozovala restauraci rychlého občerstvení (BxxxD). V době podpisu ručitelského prohlášení (tj. v r. 2012) působili v orgánech SXXXN také matka a manželka ručitele. Vzhledem k tomu, že obě byly členkami dozorčí rady SXXXN a výše uvedené aktivity ručitele se jistě promítly do hospodaření společnosti, musely o závazcích a vzniku dluhů ručitele jako členové dozorčí rady vědět. O závazcích ručitele musel vědět i xxx, který měl dle vyjádření žalovaného velice blízký vztah se svými prarodiči a rovněž bydlel u své matky. A. V. tak

musely a musejí být známy podnikatelské aktivity ručitele, stejně jako jeho závazky a dluhy, a rovněž mu tedy musel být znám úmysl ručitele zkrátit převodem akcií žalobce a proto je toto právní jednání vůči žalobci neúčinné.

4. Po provedeném dokazování má soud za prokázaná následující skutková zjištění:
5. V prohlášení ručitele ze dne 1.12.2012 ručitel P. V. prohlásil, že v případě, že společnost SXXXN, a.s. IČO xxx (jako dlužník, jíž je ručitel předsedou správní rady od 1.11.2018 a jediným akcionářem od 15.12.2009), nesplní níže specifikované závazky vůči věřitelům a to společností CXXXE XXX, , sídlem xxx (dále jen CXXXE) a CxxxE ČR, spol. s r.o., IČ xxx, řádně a včas, uspokojí (zaplatí) tyto závazky sám. Závazky se přitom rozumí veškeré stávající a budoucí peněžité závazky dlužníka vůči věřiteli vyplývající, včetně sankcí, smluvních pokut a náhrdy škody ze smluv (a) o franšíze, uzavřené mezi dlužníkem a věřitelem CXXXE XXX, ze dne 1.12.2012. (b) o podnájmu nebytových prostor uzavřené mezi dlužníkem a věřitelem CxxxE ČR, spol. s r.o., (c) kupní na věci movité, jejíž uzavření sjednali věřitel CxxxE ČR, spol. s r.o., a dlužník v kupní smlouvě, která je přílohou smlouvy o franšíze.
6. Oznámením o postoupení pohledávek (výzva ručiteli k plnění, předžalobní výzva) ze dne 16. 5. 2017 oznámil právní zástupce žalobce ručiteli, že veškeré pohledávky CxxxE ČR, spol. s r.o. a CXXXE XXX, , které nebyly uplatněny v rozhodčím řízení u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky pod sp. zn. Rsp 1089/2016 a u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 27 C 171/2016 (viz rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 12.9.2017, č.j. 27 C 171/2016-166, kterým byla SXXXN a ručiteli jako žalovaným uložena povinnost zaplatit CxxxE ČR, spol. s r.o. jako žalobci částku 1 196 087,87 Kč s příslušenstvím z titulu dlužného nájemného za užívání nebytových prostor na Xxx tř., v nichž byla provozována pobočka BxxxD), byly postoupeny na žalobce, který vůči SXXXN, ručiteli a xxxovi eviduje pohledávky za dlužné poplatky za červenec a srpen 2016 se smluvním úrokem z prodlení a smluvní pokutou, dále smluvní pokutu dle smlouvy o franšíze do 15.8. resp. 15.9.2016, dlužné podnájemné za srpen 2016 s příslušenstvím, částku 724 923,74 Kč dle dohody o vzájemném zápočtu pohledávek, náhradu škody za poškození vybavení provozovny Xxx ve výši 1 156 076,33 Kč, náhradu škody způsobené v provozovně Xxx, jež bude vyčíslena a náhradu za poškození značky BxxxD, jež bude vyčíslena. Vyzval ručitele s odkazem na ručitelské prohlášení ze dne 1.12.2012 k úhradě pohledávek do 23.5.2017.
7. Na to dopisem ze dne 22.5.2017 oznámil právní zástupce SXXXN žalobci, jaké pohledávky vůči postupitelům eviduje společnost SXXXN vůči CxxxE ČR, spol. s r.o. (ve výši 2 500 000,- Kč, dále za movité věci, jež jsou předmětem leasingu) a CXXXE XXX, (za neoprávněnou blokaci prostředků ve výši 525 501,39 Kč). Dále sdělil výhrady k platnému postoupení jakýchkoliv pohledávek ze společnosti CxxxE ČR, spol. s r.o. a CXXXE XXX, na žalobce a pro případ platného postoupení si vyhradil právo použít k započtení proti takto postoupeným pohledávkám své uvedené pohledávky vůči postupitelům.
8. Dopisem ze dne 29.9.2017 sdělil právní zástupce žalobce ručiteli, že na žalobce byly postoupeny některé pohledávky CxxxE ČR, spol. s r.o. a CXXXE XXX, za společností SXXXN a ručitelem, přičemž kromě pohledávek, o kterých byl již ručitel informován, eviduje žalobce i pohledávky další a to na náhradu majetkové újmy ve výši 7 448 000,- Kč

způsobené společností SXXXN zničením provozovny Xxx, dále za náhradu za poškození značky BxxxD ve výši 10 653 000,- Kč za nedodržování standardů kvality v provozovně a vyzval ručitele s odkazem na ručitelské prohlášení ze dne 1.12.2012 k úhradě obou pohledávek do 27.9.2017.

9. Z notářského zápisu NZ 777/2018 ze dne 20. 6. 2018 se podává, že ručitel P. V. jako zakladatel zřídil Svěřenský fond k řádné správě společnosti SXXX XXXT a.s., soukromý svěřenský fond, IČO xxx (dále jen fond), jehož majetek při vzniku tvořilo 9 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 200 000,- Kč každá, vydaných společností SXXX XXXT a.s., IČO xxx, sídlem Xxx xxx, označených č. 001 až 009 včetně (čl. 1 a 2 Statutu fondu). Účelem fondu, který je soukromý, je zajištění řádné správy majetku pro případ omezení svéprávnosti zakladatele a dále zajištění, že pro případ smrti zakladatele získá majetek obmyšlený určený v listině opatřené ověřeným podpisem zakladatele a doručené svěřenskému správci. Fond byl zřízen na dobu neurčitou (čl. 3-7 Statutu fondu) s jedním svěřenským správcem jednajícím ve všech záležitostech fondu samostatně. Dle závěrečných ustanovení určil zakladatel prvním svěřenským správcem žalovaného (viz též částečný výpis svěřenského fondu č. 6036/V/2021 sp. zn. fondu SF 843/MSPH, datum vzniku 30.7.2018, datum zápisu 17.7.2018). Dle výpisu z obchodního rejstříku SXXX XXXT ze dne 12. 1. 2021 byl ručitel jediným akcionářem společnosti. Dle seznamu akcionářů ze dne 22.8.2018 vlastní žalovaný 9 ks akcií a ručitel pak 1 ks akcie SXXX XXXT.
10. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. 9. 2019, č.j. 17 C 113/2018-112, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2020, č.j. 53 Co 365/2020-189, který nabyl právní moci dne 28.12.2020, byla žalobci na základě jím podané žaloby dne 14.6.2018 přiznána vůči ručiteli částka 40 075,- EUR s příslušenstvím z titulu ručení za závazky SXXXN vyplývající z franšizové smlouvy ze dne 1. 12. 2012 uzavřené mezi SXXXN a CXXXE (dlužné licenční poplatky, smluvní pokuta za nehlášení čistého obrátu a náhrady nákladů rozhodčího řízení). Na základě tohoto exekučního titulu je vedeno soudním exekutorem Exekutorského úřadu v Kolíně exekuční řízení (dle rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12.3.2021, č.j. 14 EXE 587/2021-22, viz též vyrozumění o zahájení exekuce ze dne 16.3.2021, č.j. 219 EX 00239/21-012), na základě exekučních příkazů ze dne 18.3.2021, č.j. 219 EX 00239/21-036 a č.j. 219 EX 00239/21-038 rozhodl soudní exekutor Mgr. Jakub Effenberger o provedení exekuce postižením účasti povinného (ručitele) ve společnosti AXXXL s.r.o. a HXXXA s.r.o. Exekučními příkazy ze dne 21.3.2021, č.j. 219 EX 00239/21-047, bylo rozhodnuto o provedení exekuce prodejem všech movitých věcí ve vlastnictví povinného (ručitele) a dle protokolu o soupisu a zajištění movitých věcí ze dne 13.4.2021 č.j. 219 EX 00239/21-063 byl sepsán 1 ks akcie č. 010 společnosti SXXX XXXT a.s. na jméno v listinné podobě. Ze sdělení soudního exekutora o aktuálním stavu řízení ze dne 16.6.2021 č.j. 219 EX 00239/21-117 se podává, že zůstatek vymáhané pohledávky činí 1 613 026,28 Kč (z 1 622 006,28 Kč) a dosud bylo vymoženo srážkami ze mzdy 8 980,- Kč. Z protokolu o jednání u Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22.7.2021, č.j. 14 EXE 587/2021-168, o návrhu manželky ručitele na zastavení exekuce, se dále podává, že jednání bylo za účelem provedení dokazování odročeno na 30.9.2021.
11. Dopisem ze dne 26.6.2020 oznámil žalobce prostřednictvím svého právního zástupce žalovanému výhradu práva věřitele dovolat se neúčinnosti právního jednání převodu předmětných akcií SXXX XXXT na fond, přičemž doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 6 dne 2.7.2020 bylo mezi stranami nesporné.

12. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6.11.2020, č.j. 65 C 67/2018-135, byla žalobci vůči ručiteli přiznána částka 30 150,- EUR s příslušenstvím, 92 903,22 Kč s příslušenstvím a částka 265 805,80 Kč s příslušenstvím z titulu ručení za závazky SXXXN vyplývající z franšizové smlouvy ze dne 1. 12. 2012 uzavřené mezi SXXXN a CXXXE (dlužné licenční poplatky, smluvní pokuta za nehlášení čistého obrátu a náhrada nákladů rozhodčího řízení). Rozsudek dosud nenabyl právní moci (55 Co 247/2021).
13. Dle výpisu z obchodního rejstříku SXXX XXXT, jež je od 28.5.2007 jediným akcionářem společnosti HXXX XXX, a.s., byl ručitel členem představenstva od 1.10.2008 do 22.4.2014, poté statutárním ředitelem, od 1.11.2018 členem správní rady a od 25.8.2009 do 23.8.2018 jediným akcionářem. Ze seznamu akcionářů ze dne 22. 8. 2018 se dále podává, že akcionáři společnosti jsou žalovaný (9 ks akcií z celkového počtu 10 akcií) a ručitel (1 ks akcie).
14. Dle výpisu z obchodního rejstříku Sxxx xxxP s.r.o., IČO xxx se podává, že ručitel byl jejím jednatelem od 23.6.1999 do 13.2.2018, kdy se stal jednatelem xxx A. V.. Vlastníkem 99,5 % obchodního podílu byla společnost SXXXN do 4. 6. 2014, než se následně vlastníkem 100 % podílu stal P. V. a od 29.12.2016 je vlastníkem 100 % obchodního podílu A. V..
15. Z výpisu z insolvenčního rejstříku ve věci sp. zn. MSPH 77 INS 6228/2018 se mj. podává, že 17.4.2018 bylo zahájeno insolvenční řízení vůči dlužníku SXXXN a to na základě dlužnického návrhu podaného ručitelem jako statutárním ředitelem dlužníka. Ze zprávy insolvenčního správce dlužníka SXXXN o stavu insolvenčního řízení ze dne 16.2.2021 se podává stav majetkové podstaty dlužníka ve výši 23 184,37 Kč, přičemž nebylo dosud pravomocně skončeno řízení ve věci sp. zn. 77 Cm 75/2019 o zaplacení částky ve výši 46.109.295,- Kč do majetkové podstaty SXXXN a dále probíhají incidenční spory. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 13.4.2021, č.j. 77 Cm 75/2019-53, byla ručiteli uložena povinnost zaplatit částku ve výši 46.109.295,- Kč do majetkové podstaty SXXXN, která vlastnila podíl ve společnosti Sxxx xxxP ve výši 99,5 %, jehož hodnota se dle znaleckého posudku ke dni převodu pohybovala v intervalu 46.109.295,- až 106.708.775,- Kč. Tento podíl byl ručitelem jakožto statutárním ředitelem SXXXN převeden do jeho soukromého vlastnictví, a to za úplatu ve výši 1,- Kč. Na ručitele byla proto v insolvenčním řízení vedeném se SXXXN podána insolvenčním správcem SXXXN žaloba na zaplacení 46.109.295,- Kč, kterou se insolvenční správce domáhá po ručiteli náhrady škody. Řízení není dosud pravomocně skončeno, neboť ručitel podal proti rozsudku odvolání.
16. Poté, co darovací smlouvou ze dne 2. 12. 2016 převedl ručitel na svého syna A. V. pozemky parc. č. xxx xxx xxx xxx s budovou č. p. xxx xxx a xxx, to vše v k.ú. Xxx, převedl A. V. vlastnická práva k těmto nemovitostem na GxxxR, s.r.o., IČO xxx (jejímž jednatelem byl ručitel od 15.12.2009 do 8.3.2018, kdy se jednatelem stal xxx A. V. až do 13.7.2018) za kupní cenu 1 850 000,- Kč smlouvou o převodu vlastnického práva k nemovitostem ze dne 8.3.2018. Žalobou ze dne 19.3.2020 podanou Okresnímu soudu v Mostě se žalobce domáhá určení relativní neúčinnosti tohoto právního jednání vůči A. V. a GxxxR, s.r.o.

17. Žalobou ze dne 13.1.2021 se v řízení vedeném u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 12 C 16/2021 domáhá žalobce proti žalovanému Realitní kancelář XXX, s.r.o. určení relativní neúčinnosti právního jednání a to zřízení zástavního práva k výše uvedeným nemovitostem společností GxxxR, s.r.o. jako zástavce ve prospěch Realitní kancelář XXX, s.r.o., z titulu pohledávky, kterou má žalobce vůči ručiteli, jenž se zaručil za závazky SXXXN (jako v projednávané věci). Žalobce navrhl podáním ze dne 8.6.2021 přerušení řízení.
18. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23.10.2008, sp. zn. 2 To 94/2008, k odvolání obžalovaných proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17.7.2008 sp. zn. 4 T 23/2008, má soud dále za prokázané, že tam uvedení obžalovaní byli uznáni vinnými pro pokus trestného činu brání rukojmí ve formě spolupachatelství a dále trestnými činy zneužívání pravomoci veřejného činitele, loupeže, pomoc k trestnému činu podvodu a nedovoleného ozbrojování spáchaných v r. 2005 vůči poškozenému ručiteli a byli odsouzeni k trestu odnětí svobody v trvání 5, 6 resp. 7,5 roku.
19. Ručitel v r. 2013 (bez blíže uvedeného data) uzavřel s ing. M. K., matkou své dcery K. K., nar. xxx, smlouvu o tom, že mezi nimi nevznikne žádná vyživovací povinnost, výchova a péče bude svěřena matce a jakmile to bude možné, vyloučí ručitel dceru ze svého dědictví.
20. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 18.12.2018 č.j. 0 P xxx a ze dne 7.9.2020, č.j. 0 P xxx (17 P a Nc xxx/2018) byla schválena dohoda rodičů, ručitele a ing. M. K. ve věci jejich nezletilé dcery K. K. tak, že byla svěřena do péče matky s tím, že ručitel se zavázal přispívat na výživu nezletilé měsíčně částkou 27.000,- Kč měsíčně (dalším rozsudkem sníženo na 18 000,- Kč) a zaplatit dlužné výživné 300 000,- Kč do 31.1.2019.. Z odůvodnění rozsudku ze dne 18.12.2018 se mj. podává, že ručitel provozoval tři provozovny BxxxD a podnikal se svou společností SXXXN, která je v insolventci, ostatní jeho společnosti nevykazují žádnou činnost, aktuálně prodává svůj byt v k. ú. Xxx za částku 3.900.000,- Kč. Z odůvodnění rozsudku ze dne 7.9.2020 o snížení výživného se dále podává, že ručitel již nedisponuje volnými finančními prostředky z prodeje výše uvedeného bytu.
21. Z výpovědi svědka P. V. má soud dále za prokázané, že fond založil z obavy o svůj život a svou rodinu, neboť se předtím dozvěděl, že pachatelé jeho únosu v r. 2008 se dostali na svobodu někdy v r. 2016 nebo 2017 a dále proto, že matka jeho dcery K., bývalá zaměstnankyně v BxxxD, které daroval sperma, po něm, v rozporu s jejich předchozí dohodou, začala požadovat peníze a majetek. V době založení fondu neměl žádné velké dluhy, s výjimkou dluhu vůči hl. m. Praze za zábor zahrádky ve výši 200 000,- Kč, který uhradil. V té době neprobíhala žádná soudní řízení, nedlužil ničeho žalobci ani společnosti CxxxE, nadto žalobce vznikl až půl roku poté, vše je jen „nahrané“. Pohledávky žalobce vůči němu označil za smyšlené, jedinou existující pohledávku vůči němu by uhradila jedna akcie Sxxx xxxT, která mu zbyla; dohoda se žalobcem však není možná. O založení fondu nikoho neinformoval, ani svou rodinu, když tehdy byly vzájemné vztahy vypjaté i kvůli nemanželskému dítěti, vše se vyostřilo když „zakleklí“ na majetek manželky za 30 mil. Kč pro pohledávku cca 1,5 mil. Kč. BxxxD jej stála 20 mil. Kč, chtěl ji převzít pan C., která do toho nikdy neinvestoval a chtěl jej vyhodit a z toho důvodu možná nějaké pohledávky vytvořil. Xxx A. měl o jeho podnikání pouze povšechné informace, je mu 24 let a v BxxxD prodával bagety a vařil čaj. Byl také přítomen tomu, kdy do BxxxD přišli zástupci žalobce s ochrankou a v podstatě je

vyhodili (viz též email ze dne 16.8.2016, kterým o tom informoval svého právního zástupce). Na svého syna, který nevěděl o založení fondu, převedl nemovitost v xxx v r. 2018, jednalo se původně o dům jeho matky. Se žalovaným se znal z dřívější spolupráce s advokátní kanceláří, připadal mu chytrý a slušný a proto se na něj poté obrátil se žádostí, co by měl udělat pro to, aby ochránil svou rodinu, přičemž mu sdělil důvody založení fondu, tj. ochrana před propuštěnými pachateli jeho únosu a z důvodu narození dcery K..

22. Svědek A. V., syn ručitele, vypověděl, že o jeho podnikání, s výjimkou toho, že ručitel provozuje Hxxx xxx, kde po střední škole pracoval na recepci, nemá bližší informace. Není mu známo, v jakých firmách ručitel figuruje, firmy SXXX XXXT, SXXXN ani GxxxR mu nic neříkají. Na podnikání ručitele se nijak osobně ani majetkově nepodílel, pouze se mu ručitel zmínil a soudních sporech s p. C.; o jiných soudních řízeních či exekucích ručitele, zřízení fondu či vlastnictví akcií mu nebylo ničeho známo, ač mají s ručitelem dobré vztahy, občas si zavolají, vídají se o Vánocích. Dále uvedl, že nemá žádné sourozence, jeho rodiče spolu nežijí delší dobu, rozvedli se až zhruba před rokem. Bydlí sám, od rodičů se odstěhoval po střední škole, od počátku pandemie koronaviru bydlí u své matky v xxx. Ručitel na něj převedl dům po rodičích (ztotožnil svůj podpis na darovací smlouvě), jak naložil s kupní cenou za tuto nemovitost, která byla později prodána, si nevzpomněl, ani nevěděl, co přesně vlastní. Byl přítomen vyklizení BxxxD, kdy do provozovny, která byla kompletně vybavena, přišlo asi 20 pracovníků ochranky a v podstatě byli vyhozeni.
23. O skutkovém stavu učinil soud tento závěr: Ručitelským prohlášením ze dne 1.12.2012 se ručitel zaručil za závazky dlužníka SXXXN (jž je ručitel předsedou správní rady od 1.11.2018 a jediným akcionářem od 15.12.2009), vůči věřitelům a to společností CXXXE a CxxxE ČR, spol. s r.o. vzniklé z titulu smlouvy o franšíze, uzavřené mezi dlužníkem a věřitelem CXXXE ze dne 1.12.2012, smlouvy o podnájmu nebytových prostor uzavřené s věřitelem CxxxE ČR, spol. s r.o., a z kupní smlouvy na věci movité uzavřené rovněž s CxxxE ČR spol. s r.o. Dopisem ze dne 16. 5. 2017 oznámila CXXXE ručiteli, že veškeré její pohledávky, které nebyly uplatněny v rozhodčím řízení u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky pod sp. zn. Rsp 1089/2016 a u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 27 C 171/2016, byly postoupeny na žalobce. Dne 20. 6. 2018 ručitel jako zakladatel zřídil fond, do něhož vložil 9 z 10 ks svých kmenových akcií na jméno v listinné podobě emitovaných společností SXXX XXXT, jejímž byl ručitel jediným akcionářem do 23.8.2018, členem představenstva, resp. statutárním ředitelem a od 1.11.2018 členem správní rady, a to za účelem zajištění řádné správy majetku pro případ omezení svéprávnosti zakladatele a dále zajištění, že pro případ smrti zakladatele získá majetek obmyšlený určený v listinně opatřené ověřeným podpisem zakladatele/ručitele a doručené žalovanému jako svěřenskému správci. Žalobce má z titulu ručení za dluhy z franšízové smlouvy vůči ručiteli vykonatelnou pohledávku ve výši 40 075,- EUR s příslušenstvím dle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. 9. 2019, č.j. 17 C 113/2018-112, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2020, č.j. 53 Co 365/2020-189, který nabyl právní moci dne 28.12.2020 a vykonatelnosti dne 1.1.2021. Na základě tohoto exekučního titulu je vedeno soudním exekutorem Exekutorského úřadu v Kolíně exekuční řízení a to postižením účasti povinného (ručitele) ve společnosti AXXXL s.r.o. a HXXXA s.r.o., dále prodejem všech movitých věcí ve vlastnictví povinného (ručitele) a dle protokolu o soupisu a zajištění movitých věcí ze dne 13.4.2021 byl sepsán 1 ks akcie č. 010 společnosti SXXX XXXT a.s. na jméno v listinné podobě. Dle sdělení soudního exekutora ze dne 16.6.2021 zůstatek vymáhané pohledávky

činí 1 613 026,28 Kč (z 1 622 006,28 Kč) a dosud bylo vymoženno srážkami ze mzdy 8 980,- Kč. Dopisem ze dne 26.6.2020, doručeným prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 6 dne 2.7.2020, oznámil žalobce žalovanému výhradu práva věřitele dovolat se neúčinnosti právního jednání převodu předmětných akcií na fond. Žalobce má vůči ručiteli další pohledávku přiznanou dosud nepravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6.11.2020, č.j. 65 C 67/2018-135, v částce 30 150,- EUR s příslušenstvím, 92 903,22 Kč s příslušenstvím a částka 265 805,80 Kč s příslušenstvím z titulu ručení za závazky SXXXN vyplývající z franšízové smlouvy ze dne 1. 12. 2012 uzavřené mezi SXXXN a CXXXE (dlužné licenční poplatky, smluvní pokuta za nehlášení čistého obrátu a náhrady nákladů rozhodčího řízení). Vůči SXXXN bylo dne 17.4.2018 zahájeno insolvenční řízení pod sp. zn. MSPH 77 INS 6228/2018, dle zprávy insolvenčního správce ze dne 16.2.2021 činí stav majetkové podstaty částku 23 184,37 Kč, přičemž k žalobě insolvenčního správce byla (dosud nepravomocným) rozsudkem zdejšího soudu ze dne 13.4.2021 ručiteli uložena povinnost zaplatit částku ve výši 46.109.295,- Kč do majetkové podstaty SXXXN, která vlastnila podíl ve společnosti Sxxx xxxP ve výši 99,5 %, jehož hodnota se dle znaleckého posudku ke dni převodu pohybovala v intervalu 46.109.295,- až 106.708.775,- Kč. Tento podíl byl ručitelem jakožto statutárním ředitelem SXXXN převeden do jeho soukromého vlastnictví, a to za úplatu ve výši 1,- Kč. Ručitel byl v r. 2008 obětí únosu, přičemž rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 23.10.2008 byli tam uvedení obžalovaní uznáni vinnými pro pokus trestného činu brání rukojmí ve formě spolupachatelství a dále trestnými činy zneužívání pravomoci veřejného činitele, loupeže, pomoc k trestnému činu podvodu a nedovoleného ozbrojování spáchaných v r. 2005 vůči poškozenému ručiteli a byli odsouzeni k trestu odnětí svobody v trvání 5, 6 resp. 7,5 roku. Ručitel v r. 2013 (bez blíže uvedeného data) uzavřel s matkou své dcery, nar. xxx, ing. M. K., smlouvu o tom, že mezi nimi nevznikne žádná vyživovací povinnost, výchova a péče bude svěřena matce dítěte a jakmile to bude možné, vyloučí ručitel dítě ze svého dědictví. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 18.12.2018 a ze dne 7.9.2020 byla schválena dohoda rodičů, ručitele a ing. M. K. ve věci jejich nezletilé dcery tak, že byla svěřena do péče matky s tím, že ručitel se zavázal přispívat na výživu nezletilé částkou 27.000,- Kč měsíčně resp. 18 000,- Kč a zaplatit dlužné výživné 300 000,- Kč do 31.1.2019.. Z odůvodnění rozsudku ze dne 18.12.2018 se mj. podává, že ručitel provozoval tři provozovny BxxxD a podnikal se svou společností SXXXN, která je v insolvenci, ostatní jeho společnosti nevykazují žádnou činnost, aktuálně prodává svůj byt v k. ú. Xxx za částku 3.900.000,- Kč. Z odůvodnění rozsudku ze dne 7.9.2020 o snížení výživného se dále podává, že ručitel již nedisponuje volnými finančními prostředky z prodeje výše uvedeného bytu. Poté, co darovací smlouvou ze dne 2. 12. 2016 převedl ručitel na svého syna A. V. nemovitosti v k.ú. Xxx, převedl A. V. tyto nemovitosti na GxxxR, s.r.o. (jejímž jednatelem byl ručitel od 15.12.2009 do 8.3.2018, kdy se jednatelem stal xxx A. V. až do 13.7.2018) za kupní cenu 1 850 000,- Kč smlouvou ze dne 8.3.2018. Žalobou ze dne 19.3.2020 podanou Okresnímu soudu v Mostě se žalobce domáhá určení relativní neúčinnosti tohoto právního jednání vůči A. V. a GxxxR, s.r.o. a žalobou ze dne 13.1.2021 se v řízení vedeném u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 12 C 16/2021 domáhá žalobce proti žalovanému Realitní kancelář XXX, s.r.o. určení relativní neúčinnosti právního jednání a to zřízení zástavního práva k výše uvedeným nemovitostem společností GxxxR, s.r.o. jako zástavce ve prospěch Realitní kancelář XXX, s.r.o., z titulu pohledávky, kterou má žalobce vůči ručiteli, jenž se zaručil za závazky SXXXN (jako v projednávané věci).

24. Na základě výše uvedených skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Pro své rozhodnutí si soud opatřil dostatek skutkových zjištění, přičemž z výše neuvedených listinných důkazů (emailové korespondence ze dne 25.1.2018 týkající se

výživné pro nezl. dceru ručitele) neučinil žádná skutková zjištění, jež by byla významná pro právní posouzení věci a ze stejného důvodu zamítl důkazní návrhy žalobce a to emailem ze dne 16.8.2018 z emailové schránky paní D. a fotodokumentací provozovny BxxxxD, oba týkající se okolností převzetí provozovny, neboť pro posouzení důvodnosti žaloby z hlediska naplnění podmínek relativní neúčinnosti právního jednání ručitele, jímž je vložení předmětných akcií do fondu, jsou zcela irelevantní.

25. Podle ust. § 589 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.z.) zkracuje-li právní jednání dlužníka uspokojení vykonatelné pohledávky věřitele, má věřitel právo domáhat se, aby soud určil, že právní jednání dlužníka není vůči věřiteli právně účinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li právo třetí osoby již vykonatelné, anebo bylo-li již uspokojeno. Dle odst. 2 cit. ustanovení neúčinnost právního jednání dlužníka se zakládá rozhodnutím soudu o žalobě věřitele, kterou bylo odporováno právnímu jednání dlužníka (odpůrcí žaloba).
26. Podle ust. § 590 odst. 1 o.z. věřitel se může dovolat neúčinnosti právního jednání, a) které dlužník učinil v posledních pěti letech v úmyslu zkrátit své věřitele, byl-li takový úmysl druhé straně znám, b) kterým dlužník v posledních dvou letech zkrátil své věřitele, museli být druhé straně znám dlužníkův úmysl věřitele zkrátit, nebo c) kterým byl věřitel zkrácen a k němuž v posledních dvou letech došlo mezi dlužníkem a osobou jemu blízkou nebo které dlužník učinil ve prospěch takové osoby, ledaže druhé straně v době, kdy se právní jednání stalo, dlužníkův úmysl zkrátit věřitele znám nebyl a ani znám být nemusel.
27. Podle ust. § 590 odst. 2 o.z. věřitel se může dovolat neúčinnosti kupní nebo směnné smlouvy uzavřené v posledním roce, musela-li druhá strana poznat v dlužníkově jednání mrhání majetkem, kterým je dlužníkův věřitel zkracován.
28. Podle ust. § 591 o.z. neúčinnosti bezúplatného právního jednání dlužníka se může věřitel dovolat tehdy, pokud k němu došlo v posledních dvou letech. To neplatí, jedná-li se o a) plnění povinnosti uložené zákonem, b) obvyklé příležitostné dary, c) věnování učiněné v přiměřené výši na veřejně prospěšný účel, nebo d) plnění, kterým bylo vyhověno mravnímu závazku nebo ohledům slušnosti.
29. Podle ust. § 594 odst. 1 o.z. neúčinnosti právního jednání se lze dovolat proti tomu, kdo s dlužníkem právně jednal, nebo kdo z právního jednání přímo nabyl prospěch, vůči jeho dědici nebo vůči tomu, kdo nabyl jmění při přeměně právnické osoby jako její právní nástupce.
30. Podle ust. § 594 odst. 2 o.z. vůči jinému právnímu nástupci se lze neúčinnosti dovolat jen tehdy, jestliže a) právnímu nástupci musely být známy okolnosti, pro něž by se věřitel mohl dovolat neúčinnosti právního jednání, b) právní nástupce nabyl právo bezúplatně, anebo c) je právním nástupcem osoba blízká, ledaže jí v době, kdy právo po předchůdci nabyla, nemusely být známy okolnosti, pro něž by se věřitel mohl dovolat neúčinnosti právního jednání.
31. Podle ust. § 22 odst. 1 o.z. je osobou blízkou příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel nebo partner podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství (dále jen „partner“); jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala

jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí. Dle odst. 2 cit. ustanovení stanoví-li zákon k ochraně třetích osob zvláštní podmínky nebo omezení pro převody majetku, pro jeho zatížení nebo přenechání k užití jinému mezi osobami blízkými, platí tyto podmínky a omezení i pro obdobná právní jednání mezi právnickou osobou a členem jejího statutárního orgánu nebo tím, kdo právnickou osobu podstatně ovlivňuje jako její člen nebo na základě dohody či jiné skutečnosti.

32. Jak se podává z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 5.10.2006 sp. zn. 30 Cdo 794/2006, k odpůrcí žalobě je aktivně legitimován věřitel, jehož pohledávka za dlužníkem je vymahatelná, jestliže dlužníková právní jednání zkracují její uspokojení. Věřitelem je ten, kdo má za dlužníkem pohledávku (ať splatnou či nesplatnou, popř. budoucí). Vymahatelnou se rozumí taková pohledávka, jejíž splnění lze vynutit cestou výkonu rozhodnutí (exekuce), tj. pohledávka, která byla věřiteli přiznána vykonatelným rozhodnutím nebo jiným titulem, podle kterého lze nařídít výkon rozhodnutí (exekuci). Dlužníková právní jednání zkracují pohledávku věřitele zejména tehdy, jestliže vedou ke zmenšení majetku dlužníka a jestliže v důsledku nich nastalé zmenšení majetku má současně za následek, že věřitel nemůže dosáhnout uspokojení své pohledávky z majetku dlužníka, ačkoliv - nebýt těchto úkonů - by se z majetku dlužníka uspokojil. Břemeno tvrzení a důkazní břemeno o tom, že pohledávka je vymahatelná (k tomu též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22.6.2001 sp. zn. 21 Cdo 2285/2000, Rc 12/03) a že dlužníkovy právní úkony objektivně zkracují její uspokojení, nese věřitel.
33. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26.10.1999 sp. zn. 31 Cdo 870/1999, Rc 52/2000, věřitelem může být jen ten, kdo má za dlužníkem pohledávku. Z hlediska ustanovení § 42a obč. zák. (*nyní § 589 o.ř. a násl.*) není rozhodné, zda jde o pohledávku splatnou či nesplatnou, popřípadě budoucí; významné je, že vznikl závazkový právní vztah, z něhož má pohledávka v budoucnu vzniknout. Věřitel je za podmínek uvedených v ustanovení § 42a obč. zák. oprávněn odporovat nejen právním úkonům, které učinil dlužník, ale i právním úkonům ručitele a dalších osob, které jsou z důvodu akcesorické a subsidiární povinnosti zákonem zavázány (zejména z titulů zajištění závazků) uspokojit pohledávku věřitele (srov. „*Vzniklo-li k zajištění věřitelovy pohledávky za dlužníkem (jiného závazku dlužníka vůči věřiteli) ručení, má věřitel právo na plnění nejen od dlužníka, ale, v případě, že dlužník řádně a včas nesplní splatnou pohledávku, i od ručitele. Ručitel tedy v tomto vztahu vystupuje jako náhradní dlužník, neboť na výzvu věřitele je povinen splnit věřiteli to, k čemu byl ručením zavázán. Na rozdíl od dlužníka, který je povinen splnit věřiteli vlastní dluh (jiný závazek), ručitel je zavázán splnit věřiteli sice formálně svůj dluh (odvozený z jeho akcesorické a subsidiární povinnosti ručitele), ale materiálně cizí dluh (jiný závazek), neboť plní věřiteli to, co mu byl jinak povinen plnit dlužník. Uvažováno z pohledu věřitele je povinen jeho splatnou pohledávku (jiný závazek) uspokojit jednak dlužník (tjv. hlavní dlužník), jednak ručitel (tjv. náhradní dlužník), jestliže byly splněny předpoklady, za kterých je povinen plnit. Postavení dlužníka (tjv. hlavního dlužníka) a ručitele (tjv. náhradního dlužníka) se v tomto směru liší jen v tom, že zatímco dlužník ví, že bude muset věřitele uspokojit, je ručitel zavázán jen pro případ, že věřitele neuspokojí hlavní dlužník; ručitel tedy ví, že bude věřiteli plnit, jestliže věřitel neuspokojí dlužník a jestliže jej věřitel vyzve ke splnění povinnosti. Právní úkon, kterým může být zkráceno uspokojení vymahatelné pohledávky věřitele, může učinit nejen tjv. hlavní dlužník. Rovněž ručitel, který je jako tjv. náhradní dlužník již od vzniku ručení zavázán uspokojit věřitele (pro případ, že by ho neuspokojil hlavní dlužník), může učinit úmyslné právní úkony in fraudem creditoris, jimiž bude ve svých důsledcích sledovat, aby nemusel dostát svým povinnostem ručitele a aby z jeho majetku věřitel nebyl (nemohl být) uspokojen; právní úkony v úmyslu zkrátit věřitele může učinit nejen v době, kdy mu ještě nevznikla povinnost věřitele uspokojit, ale i po té, co byl věřitelem důvodně vyzván, aby pohledávku (jiný závazek) splnil, a co se tedy má naplnit ubrzkovací funkce ručení.“).*

34. Odporovatelné je takové právní jednání dlužníka, které učinil v úmyslu zkrátit své věřitele. O úmysl zkrátit věřitele se jedná zejména tehdy, jestliže dlužník právním jednáním chtěl zkrátit své věřitele nebo jestliže věděl, že právním jednáním může zkrátit své věřitele, a pro případ, že je skutečně zkrátí, s tím byl srozuměn (k vědomosti odpůrce o možnosti zkrácení věřitele srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11.9.2012 sp. zn. 21 Cdo 3654/2011. O jaká věřitele zkracující a tedy odporovatelná jednání dlužníka může jít, stanoví shora citovaná ustanovení § 590, § 591 a § 592 o.z., která lze shrnout do čtyř skupin. Jde o (i) právní jednání, pro něž je charakteristický úmysl dlužníka zkrátit věřitele, (ii) právní jednání, pro něž je příznačné, že jde o mrhání majetkem, (iii) právní jednání jednostranná, ve smyslu bezplatná, a jednání s nimi srovnatelná, a konečně (iv) právní jednání, která se realizovala nikoli konáním dlužníka, ale naopak jeho nekonáním, tj. opomenutím. Je nutné připustit, že může dojít k tomu, že nebude jisté, pod kterou skutkovou podstatu je konkrétní právní jednání třeba zařadit. Je tomu tak proto, že skutkové podstaty nejsou (a ani v minulosti nikdy nebyly) založeny na jednom hledisku, takže se navzájem nevylučují (srov. doc. JUDr. Michaela Zuklínová, CSc. § 589. In: Jiří Švestka, Jan Dvořák, Josef Fiala a kolektiv Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654), Wolters Kluwer (Systém ASPI). Je tedy zřejmé, že jednotlivé skutkové podstaty nevyčerpávají množinu zkracujících jednání.
35. V řízení provedenými listinnými důkazy (ručitelským prohlášením ze dne 1.12.2012, oznámením o postoupení pohledávek ze dne 16.5.2017) bylo prokázáno, že žalobce má vůči žalovanému, resp. ručiteli vykonatelnou pohledávku ve výši 40 075,- EUR (rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27.9.2019, č.j. 17 C 113/2018-112 ve spojení s rozsudkem zdejšího soudu ze dne 3.12.2020, č.j. 53 Co 365/2020,-189, jenž nabyl právní moci dne 28. 12.2020 a vykonatelnosti 1.1.2021), přičemž proti ručiteli uplatnil další pohledávky ze stejného titulu, kdy vyhovující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 č.j. 65 C 67/2018-135 ze dne 6.11.2020, jímž byla žalobci přiznána částka 30.150 EUR s příslušenstvím a 265 805,80 Kč s příslušenstvím dosud nenabyl v důsledku odvolání ručitele právní moci. Žalobce je tedy aktivně věcně legitimován, neboť měl vůči ručiteli pohledávku v době odporovatelného právního jednání, tj. vložení 9 ks předmětných akcií SXXX XXXT do fondu, jak se podává z notářského zápisu ze dne 20.6.2018, přičemž soudní řízení byla zahájena dne 11.6.2018, resp. 14.6.2018 a již dopisem ze dne 16.5.2017 bylo postoupení pohledávek právním předchůdcem žalobce (pohledávky CxxxE ČR spol. s r.o. a CXXxE XXX, za dlužníkem SXXXN z titulu franšizové smlouvy ze dne 1.12.2012, za které se ručitel zaručil, o čemž nebylo mezi účastníky sporu) ručiteli žalobcem oznámeno (srov. též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22.2.2005 sp. zn. 30 Cdo 1606/2004, dle kterého: *...,žalující věřitel je povinen mimo jiné tvrdit a prokázat, má-li být jeho žaloba úspěšná, že dlužníkům odporovaný právní úkon, tedy právní úkon napadený odpůřčí žalobou, objektivně zkracuje uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, tedy odporovatelný právní úkon dlužníka, zejména vede ke zmenšení majetku dlužníka a že v důsledku něho nastalé zmenšení majetku dlužníka má současně za následek, že věřitel nemůže dosáhnout uspokojení své pohledávky z jeho majetku, ačkoli nebyt těchto úkonů by se z majetku dlužníka uspokojil“*, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22.1.2002 sp. zn. 21 Cdo 549/2001, Rc 64/02, dle kterého: *...“K odpůřčí žalobě je aktivně věcně legitimován jen ten, kdo měl za dlužníkem pohledávku v době, kdy byl učiněn odporovaný právní úkon, a to i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku, která má na základě vzniklého závazkového právního vztahu vzniknout až v budoucnu. Pohledávka za dlužníkem přitom nemusí být v této době ještě vymahatelná; z hlediska věcné legitimace k odpůřčí žalobě postačuje, aby pohledávka za dlužníkem byla vymahatelná alespoň v době rozhodnutí soudu o podané odpůřčí žalobě.“*).

36. Žalovaný jako svěřenský správce je v žalobě správně označen v souladu s ust. § 79 odst. 1 o.s.ř svým jménem, příjmením, bydlištěm, označením, že se jedná o svěřenského správce a označením svěřenského fondu, jelikož svěřenský fond je entitou bez právní osobnosti (§ 1448 a násl. o.z.), přičemž datum narození není obligatorní náležitostí žaloby a žaloba proto není neurčitá. Žalovaný je v projednávané věci rovněž pasivně věcně legitimován ve smyslu § 594 odst. 1 o.z., když je osobou blízkou s ručitelem, zakladatelem fondu, zřízeného ke správě majetku společnosti SXXX XXXT, jejímž byl ručitel členem představenstva od 1.10.2008 do 22.4.2014, poté statutárním ředitelem, od 1.11.2018 členem správní rady a od 25.8.2009 do 23.8.2018 jediným akcionářem. Ze seznamu akcionářů ze dne 22. 8. 2018 se dále podává, že akcionáři společnosti jsou žalovaný (9 ks akcií z celkového počtu 10 akcií) a ručitel (1 ks akcie). Ručitel sám určil žalovaného jako správce fondu a byť neučinil zkracující jednání tj. převod akcií, vůči žalovanému, ale vložil je přímo do fondu tj. vyčleněním ze svého majetku, žalovaný akcie přijal coby svěřenský správce a jako „prodloužená ruka“ ručitele a vykonává tak vlastnická práva k akciím, jež tvoří majetek fondu, náleží mu plná správa vyčleněného majetku a je oprávněn s majetkem ve fondu investorsky nakládat. Ručitel a SXXX XXXT jsou propojenými osobami, které mají při vymáhání pohledávek žalobce za ručitelem totožný zájem, tj. co nejmenší míru uspokojení žalobce z majetku ručitele. Jeho právní jednání spočívající v převodu předmětných akcií na žalovaného resp. jejich vyčlenění do fondu, tak objektivně zkracuje uspokojení výše uvedené pohledávky žalobce, pro kterou je vedeno exekuční řízení (viz rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12.3.2021, č.j. 14 EXE 587/2021-22 a vyrozumění o zahájení exekuce ze dne 16.3.2021, č.j. 219 EX 00239/21-012), na základě shora uvedených exekučních příkazů soudní exekutor Mgr. J. Effenbergerem, dle jehož sdělení ze dne 16.6.2021 činí zůstatek vymáhané pohledávky 1 613 026,28 Kč, když vložil svých 9 ks akcií (z celkového počtu 10 ks) do fondu, jenž byl zapsán do rejstříku svěřenských fondů dne 17.7.2018 s datem vzniku 30.7.2018, čímž se zbavil části svého majetku a to zjevně úmyslně, když věděl, že tímto právním jednáním může zkrátit své věřitele, a pro případ, že je skutečně zkrátí, s tím byl srozuměn, neboť v rozhodné době zkracujícího právního jednání mu muselo být známo, že jsou resp. budou proti němu vedena výše uvedená soudní řízení o pohledávce vůči SXXXN, za kterou se zaručil (zahájena podáním žaloby dne 11.6.2018, resp. 14.6.2018), kdy již dne 16.5.2017 mu bylo oznámeno jejich postoupení pohledávek na žalobce. Zkracující úmysl ručitele dále podporuje skutečnost, že v rozhodné době již probíhalo další soudní řízení vůči ručiteli a to u Obvodního soudu pro Prahu 8 o svěření jeho nezl. dcery do péče matky (s níž již v r. 2013 uzavřel absolutně neplatnou smlouvu ve snaze vyloučit svého potomka z dědických nároků) a určení výše výživného včetně dlužného výživného, přičemž v té době se ručitel zbavoval dalšího svého majetku a to bytu v k.ú. Xxx v hodnotě 3,9 mil. Kč. Ručitel rovněž věděl, že 17.4.2018 bylo zahájeno insolvenční řízení vůči dlužníku SXXXN, když tento dlužnický insolvenční návrh ručitel jako statutární ředitel dlužníka sám podal. K žalobě insolvenčního správce mu bylo (dosud nepravomocným) rozsudkem zdejšího soudu ze dne 13.4.2021, č.j. 77 Cm 75/2019-53, uloženo zaplatit z titulu náhrady škody. částku ve výši 46.109.295,- Kč do majetkové podstaty SXXXN, která vlastnila podíl ve společnosti Sxxx xxxP ve výši 99,5 %, jehož hodnota se dle znaleckého posudku ke dni převodu pohybovala v intervalu 46.109.295,- až 106.708.775,- Kč a který byl ručitelem, jakožto statutárním ředitelem SXXXN převeden do jeho soukromého vlastnictví, a to za úplatu ve výši 1,- Kč.
37. Pro závěr, že se v případě ručitele jedná o úmyslné zkracující jednání, svědčí i další v řízení provedené důkazy prokazující, že se ručitel v podstatě kontinuálně a po delší

dobu zbavuje svého majetku. Poté, co darovací smlouvou ze dne 2. 12. 2016 převedl ručitel na svého syna A. V. nemovitosti v k.ú. Xxx, obec xxx, vše zapsané na listu vlastnictví č. 250, převedl A. V. vlastnická práva k těmto nemovitostem na GxxxR, s.r.o., IČ xxx (jejímž jednatelem byl ručitel od 15.12.2009 do 8.3.2018, kdy se jednatelem stal xxx A. V. až do 13.7.2018) za kupní cenu 1 850 000,- Kč smlouvou o převodu vlastnického práva k nemovitostem ze dne 8.3.2018. Žalobou ze dne 19.3.2020 podanou Okresnímu soudu v Mostě se žalobce domáhá určení relativní neúčinnosti tohoto právního jednání vůči A. V. a GxxxR, s.r.o. Ručitel byl jednatelem Sxxx xxxP s.r.o. od 23.6.1999 do 13.2.2018, kdy se stal jednatelem xxx A. V.. Vlastníkem 99,5 % obchodního podílu byla společnost SXXXN do 4. 6. 2014, než se následně vlastníkem 100 % podílu stal P. V. a od 29.12.2016 je vlastníkem 100 % obchodního podílu A. V.. Proto jako zcela nevěrohodnou hodnotí soud výpověď svědka A. V. o tom, že neměl povědomost o podnikání ručitele, xxx, že mu není ničeho známo o společnostech SXXX XXXT, SXXXN ani GxxxR a že se na podnikání ručitele nijak osobně ani majetkově nepodílel (když v řízení provedené listinné důkazy jeho výpověď zcela vyvrací i s ohledem na podmínku doložení souhlasu osoby, jež se má stát členem statutárního orgánu společnosti obchodnímu rejstříku apod.) a není mu známo, zda a jaké nemovitosti vlastní či vlastnil a jak bylo naloženo s kupní cenou. Rovněž nelze odhlédnout od skutečnosti, že v průběhu řízení o projednávané věci nebylo možno vyhovět žalobcem podanému návrhu na vydání předběžného opatření proto, že krátce před rozhodnutím soudu o tomto návrhu již došlo k převodu předmětné nemovitosti (Hxxx xxx), jejíž zákaz dispozice žalobce požadoval, ze společnosti HXXX XXX (ručitel byl členem správní rady do března 2018) na společnost RxxxX (založené 12.2.2020 a které je společnost HXXX XXX společníkem).

38. Tvrdil-li žalovaný, že zřízení fondu a vložení akcií nebylo vedeno úmyslem ručitele zkrátit věřitele, ale ručitel si tímto právním jednáním „pojistil majetek“ tak, aby ho mohl získat jím určený potomek, resp. aby z dědictví vyloučil neopominutelného dědice, a rovněž pro případ msty ze strany svých únosců, kteří měli být propuštěni z výkonu trestu odnětí svobody, pak v řízení provedené důkazy jeho obranu jednoznačně vyvrací. Ručitel se průběžně, jak shora uvedeno, zbavoval svého majetku převodem na osoby blízké (převedl nemovitosti ve svém vlastnictví na svého syna a stejně tak i podíl ve společnosti Sxxx xxxP s.r.o., který na sebe převedl ze společnosti SXXXN), věděl o závazcích dlužníka SXXXN vůči právnímu předchůdci žalobce, podal insolvenční návrh jako statutární ředitel dlužníka, probíhalo řízení o určení výživného na nezl. dceru. Účelovost a nepravdivost argumentace ručitele ohledně důvodů převodů jeho soukromého majetku či majetku jeho společností vyplývá i z rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 13.4.2021, č.j. 77 Cm 75/2019-53. Nelze odhlédnout od toho, jak též uvedl žalobce, že ručitel založil fond až v roce 2018, tedy 5 let po propuštění prvních ze svých únosců a je stěží uvěřitelné, že by se dozvěděl o jejich propuštění až na přelomu roku 2017/2018. Pokud by chtěl převodem akcií do fondu chránit svůj majetek před únosci, jistě by tak učinil dříve. Vyloučení dcery ručitele z okruhu oprávněných dědiců, jako druhý důvod uváděný žalovaným, pak mohlo, avšak rozhodně nebylo stěžejním důvodem úmyslného zkracujícího právního jednání ručitele, z důvodu shora uvedených.
39. Za daného celkového stavu majetku ručitele, kdy převedl obchodní podíly ve shora uvedených společnostech, nemovitosti, včetně hotelu SAX a vložil předmětné akcie do fondu a dle sdělení soudního exekutora o aktuálním stavu řízení ze dne 16.6.2021 činí zůstatek vymáhané pohledávky 1 613 026,28 Kč (přičemž dosud bylo vymoženo srážkami ze mzdy 8 980,- Kč), je třeba uzavřít, že byla naplněna i podmínka subsidiarity odpůrcí

žaloby, tedy že v důsledku fraudulózního právního jednání ručitele, zde není dostatek kvalitní exekvovatelné majetkové masy (úkojné masy), tj. dostatek ručitelova volného majetku, ohledně které by žalobce (věřitel) mohl vést (další) exekuci pro svou vykonatelnou pohledávku.

40. Nelze přisvědčit zcela nedůvodné argumentaci žalovaného, že dluh ručitele neměl žádnou souvislost s podnikáním společnosti SXXX XXXT, která tak neměla důvod zajímat se o osobní dluh ručitele, natož o jeho úmysly, protože jí nelze přičítat vědomost o předmětném dluhu s odkazem na ust. § 357 ZOK. Za situace, kdy ručitel byl od 25.8.2009 do 23.8.2018 jediným akcionářem (když od tohoto data nadále vlastní 1 ks akcie a zbývajících 9 ks pak žalovaný resp. jsou majetkem fondu) a kdy ručitel byl rovněž od 1.10.2008 členem představenstva, posléze statutárním ředitelem, jednajícím vůči třetím osobám, před soudy a před jinými orgány ve všech záležitostech týkajících se společnosti a od 1.11.2018 též jediným členem správní rady, pak nelze než uzavřít, že měla a musela mít vědomost o majetkových poměrech ručitele, přičemž souvislost dluhu ručitele s jejím podnikáním je právně nevýznamná. Obrana žalovaného, že nevěděl o dluhu ručitele, přičemž tato nevědomost logicky vylučuje jeho vědomost o tvrzeném úmyslu ručitele zkrátit své věřitele, rovněž není důvodná, neboť jak shora uvedeno, jde o osobu blízkou s ručitelem včetně společnosti SXXX XXXT, u nichž se ve smyslu ust. § 590 odst. 1 písm. c) o.z. vědomost o zkracujícím úmyslu dlužníka (ručitele) předpokládá. Žalovaný, který se tak stal vedle ručitele rovněž akcionářem SXXX XXXT, se měl při náležité péči zajímat o důvody takového jednání ručitele.
41. Pakliže ručitel učinil předmětné zkracující právní jednání dle § 590 odst. 1 písm. c) o.z. tj. vložení předmětných akcií do fondu, jenž byl zřízen notářským zápisem ze dne 20.6.2018, s datem vzniku fondu 30.7.2018, pak počátek běhu dvouleté prekluzivní lhůty je třeba vázat k 30.7.2018, kdy teprve tehdy se stalo účinným vyčlenění akcií z majetku ručitele ve prospěch fondu a žalobce se o tomto právním jednání ručitele mohl dozvědět. Pakliže výhrada práva dovolat se relativní neúčinnosti byla žalobcem doručena dne 2.7.2020 (28 dní před uplynutím dvouleté lhůty), pak až do 1.1.2021, kdy se stala pohledávka žalobce vykonatelnou, tj. od 2.7.2020 (tj. doručení výhrady) do 1.1.2021 (vykonatelnost pohledávky) došlo ke stavení běhu prekluzivní lhůty k podání odpůrcí žaloby. Lhůta začala opět běžet od 2.1.2021, přičemž řízení v projednávané věci bylo zahájeno dne 13.1.2021 (11 dnů) a prekluzivní dvouletá lhůta byla zachována.
42. Na základě všech shora vyložených důvodů soud podané žalobě zcela vyhověl, neboť právní jednání, kterým došlo k převodu akcií do fondu je vůči žalobci právně neúčinné a proto rozhodl, jak ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
43. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle ust. § 151 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce, jenž byl ve sporu zcela úspěšný, má vůči žalovanému právo na náhradu nákladů vynaložených k účelnému uplatňování svého práva v plném rozsahu. Ty představují (i) zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000,- Kč a za návrh na předběžné opatření ve výši 1 000,- Kč, (ii) odměna za právní zastoupení ve výši 14 250,- Kč dle ust. § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., za 9 úkonů právní služby á 1 500,- Kč a 1 úkon á 750,- Kč, z tarifní hodnoty 10 000,- Kč (převzetí věci, předžalobní výzva, podání žaloby, návrh na předběžné opatření po zahájení řízení á 750,- Kč, vyjádření ze dne 22.2.2021, ze dne 7.5.2021 a 6.9.2021 k výzvě soudu, účast na jednání dne 3.8.2021, 5.10.2021 a 23.11.2021), (iii) hotové výdaje advokáta žalobce za 10 úkonů právní služby á 300,- Kč ve výši 3 000,- Kč podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., a (iv) částka ve výši 3 622,50 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty v sazbě 21%, kterou je ve smyslu ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. advokát žalobce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb.

Celkem tedy 23 872,50 Kč. Povinnost žalovaného zaplatit náklady řízení k rukám advokáta žalobce se opírá o ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. Lhůta k plnění byla stanovena v délce 3 dnů od právní moci rozhodnutí v souladu s ust. § 151 odst. 4, 5 a § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Praha 30. listopadu 2021

JUDr. Simona Bradáčová, v.r.

soudkyně